Emma i Nala

En un regne llunyà, on els camps eren verds i els rius brillaven com diamants, hi vivia una princesa anomenada Emma. Era una nena de cabells castanys i un somriure dolç, que sempre duia vestits preciosos i unes sabates de taló petit. Però el més important era que es portava molt bé amb tothom, i tothom l'estimava.

L'Emma estava molt emocionada perquè el dia 15 de maig faria set anys. Però aquest aniversari seria encara més especial perquè els seus pares, el rei i la reina, li havien preparat un regal molt especial: podria adoptar una gosseta! L'Emma somiava a tenir una mascota a qui cuidar i estimar.

Quan va arribar el dia del seu aniversari, l'Emma es va llevar molt emocionada. Va baixar corrents al saló del castell, on l'esperava una petita gosseta de pèl suau i brillant. Tenia uns ullets tendres i movia la cua contenta.

—Es dirà Nala! —va dir l'Emma amb alegria.

Des del primer moment, l'Emma i la Nala es van fer inseparables. Jugaven juntes al jardí del castell, corrien pels camins de flors i fins i tot s'asseien juntes a la vora del llac per veure la posta de sol. Però

Gràcies per llegir aquest conte a racodecontes.cat

l’Emma sabia que tenir una gosseta no era només jugar: també calia ensenyar-li a portar-se bé.

Amb molta paciència i amor, l’Emma va educar la Nala. Li va ensenyar a asseure’s, a donar la poteta i a no saltar sobre els convidats. També s’assegurava que sempre tingués menjar i aigua fresca. La Nala era una gosseta molt bona i aprenia ràpidament, perquè sabia que la seva estimada Emma sempre la cuidaria.

El temps va passar, i la Nala es va convertir en la companya perfecta de l’Emma. Anaven juntes a tot arreu, i fins i tot els habitants del regne s’alegraven en veure-les. L’Emma havia après que tenir una mascota era una gran responsabilitat, però també un amor infinit.

I així, la princesa Emma i la seva gosseta Nala van viure moltes aventures juntes, sempre cuidant-se i estimant-se l’una a l’altra. I tothom al regne sabia que aquella havia estat, sens dubte, la millor decisió d’aniversari que l’Emma havia pres mai.